

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz Rusije.

3. februarja. st. st. [Izv. dop.]

Z vseh stranij se čujó miroljubive besede, nihče ne želi vojne, a vender nikdar ni bilo več verjetnosti, kakor zdaj, da skoro vidimo krvavo dramo. Nemci in Francozi čedalje glasneje govoré o opaznosti, ki jim preti, Francozom od Nemcev, Nemcem od Francozov. Govoré, da je francoska vlada razvesila v vseh svojih konzulatih v Rusiji, v Italiji in Angliji obljavljenje, da morajo vsi francoski podaniki, ki žive v teh deželah, biti gotovi, da se vrnejo na prvi poziv v domovino. To izvestje sicer oporekajo ruski listi, češ, da si je izmislila „Köln. Zeitung“, no ob enem ravno tisti listi govoré, da so Nemci-vojaki na Kavkazu dobili ukaz priti domov v Nemčijo in biti pripravljeni na vsak slučaj. Morda v Tiflisu Nemci ne umejo tako skrivati namer svojega „Vaterlanda“ kakor drugod v Rusiji; a če se kavkazki Nemci terjajo, se gotovo tudi od drugod kličejo. Poprašuje se, na čigavi strani bode stala Rusija, ako se spoprimeša Germanija in Francija. Bode-li Rusija neutralna, ali bode pomagala kot zaveznica Nemčiji ali Franciji?

Nihče, kdor ljubi Rusijo in slovanstvo, kdor ljubi mir in svobodo, komur je tevtonski militarizem oduren, nihče ne želi, da bi bila Francija zopet pobita. Čisto drugo obličje imela bi Evropa, čisto drugače bile bi evropske mejnarodne razmere, da si Bismarck ni natrgal lavorov in nakral milijard v 1871 l. Naj velja, kar hoče, no Francija vnovi pobita ne bode! Ni tako, ni inče Rusija Nemčiji pomagala ne bode. Kaj jej je prinesla neutralnost v 1870—1871 letih, to čutimo vsi.

Zgodovina nas uči, da je Rusija vselej držala dano besedo, ona je postopala vselej pošteno; nihče ne more vzdigniti kamena in vreči ga vanjo; to dobro vedo tisti, katerim je ona zdaj potrebna in se žele zagotoviti glede postopanja Rusije, ko bi nastala francosko-germanska vojna. No baš ti krogi morejo znati le jedno, to je: da si Rusija pridrži polno svobodo, to je, ona pristopi, kamor hoče, kamor jo bodo vlekli nje „interesi“, kajti odveč jej je že podrežati se takozvanej „interessensphäre“ drugih. Kje bodo nje moči, kje bodo nje simpatije,

to se bode videlo takrat, ko bode naskočil Tevton, kakor „uragan“ na „Francijo“, kakor piše znani „Sarmaticus“.

Miru, ravnovesiju v Evropi, Rusiji, slovanstvu potrebna je politična mogočnost Francije; na strani Francije je javno mnenje Rusije, na nje strani je vsa ruska perijodična literatura, a ona ima, kakor se je priznalo na najvišjem mestu, gromaden upliv v mejnarodnih razmerah.

Petdesetletnica smrti Puškina praznovala se je 29. januarja (10. febr. nov. st.) po vsej neizmernej Rusiji; povsodi služile so se panihide ob upokojenji njega duše, povsodi govorile so se njega brezsmrtna proizvedenja. zbirali so se profesorji, študenti, literati, gimnazijci, z jedno besedo vse v Rusiji, ki čitajo, da bi proslavili spomin Puškina in — vsaj v srci — prokleli Herostrata, ki ga je ubil. in v njem vse sovraže Rusije in slovanstva. To je bil splošni, pravi narodni praznik. Prav je govoril poet sam, ko je pel, da si je „vzdignul pamjatnik nerukotvornij“; zdaj ga je ocenil ves ruski narod, kateri je on tako goreče ljubil, narod o čegar sreči vzdihal je on že kot mladenič; celo rokodelec je napisal k temu narodnemu prazniku „stih na Puškina“, katerimi so se navduševali vseučilišni profesorji.

G. Suvarin, izdatelj „Novega Vremena“, izdal je vse dela Puškinova v 10 velikih zvezkih, ki stoje samo 1 p. 50 kop., to je po vašem 2 gld. 30. januarja, to je v drugi dan petdesetletnice, pritisnil je narod v knjižno zalogo „Nov. Vremeni“, da bi vsakdo kupil za tako nizko ceno velikega poeta; gneča je bila tolika, da je narod polomil vse stole in klopi in sploh vse, kar se je dalo zlomiti po navalu kupaželnih; vsakdo je držal v rokah denar pripravljen in vsakdo se je bal, da knjige ne dobi. Dopoludne je bilo prodanih 6000 izvodov, do večera pa 10.000, to je okolu 3½ milijonov tiskanih listov, 100.000 zvezkov! Navdušenje je bilo tako veliko, da je policija morala delati red.

Narod, ki tako spoštuje svoje velike može, je velik in bo velik, naj govoré kar hoté „klevetniki Rusije.“

Rojaki, kdor zmore 2 gld., naj si kupi Puš-

kina, naj on krasi naše knjižnice; čitajte ga, prevedite ga, učite se iz njega ljubiti to, kar je naše. Krutorogov.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 23. februarja

Pri posvetovanji o potrebščinah za ljudsko šolstvo v **ogerskem** državnem zboru, pritoževal se je poslanec Lukacz, da se pri izvajanju narodnostnega zakona preveč ozira na hrvatski živelj. Hrvatje znajo od Madjarjev dobiti koncesijo za koncesijo, za opravičene želje Madjarov, ki bivajo na Hrvatskem, se pa nič ne zmenijo. Naučni minister mu je odgovoril, da hrvatske zadeve neso le od njega zavisne, toda on bode storil, kar je mogoče, za madjarski živelj na Hrvatskem. — Iz Lukaczvih pritožb se vidi, da Madjari še neso zadovoljni s sedanjimi razmerami na Hrvatskem, če tudi jim je sedaj vladajoča stranka vse privolila, kar so želeli. Sedaj se hočejo madjarske šole na Hrvatskem, če se je morda kje naselila peščica Arpadovcev. Hrvatsko avtonomijo so že tako jako skrčili, pa bi jo še bolj radi, tako da bi Hrvatje še o šolstvu ne imeli več sami odločevati. Mnogo je temu kriva prizanesljivost hrvatske narodne stranke.

Vnanje države.

Carigradska pogajanja o **bolgarskem** vprašanji ne bodo imela nobenega uspeha, kajti **Rusija** ne bode pritrdila nobenemu sporazumljenju, dokler ostane Stambulov v regentstvu. Bolgarskih zadev Rusi ne bodo puščali v nemar, če tudi bodo svoje oči obračali na Reno. Oficijozni „Journal de St. Petersburg“ pravi, da Rusija ostane pri svojih prejšnjih zahtevah zastran Bolgarske. — Bolgarsko regentstvo je izjavilo, da je pripravljeno dovoliti, da se sestavi novo regentstvo, v katerem bi bili Cankov, Stambulov in jedna neutralna oseba, ravno tako tudi razpustiti sebranje, toda le s pogojem, da se ne bode kandidoval niti knez mingrelski, niti vojvoda Leuchtenberški, ampak danski princ Valdemar. Tudi temu bolgarska vlada ne bode ugovarjala, da se imenuje ruski vojni minister, a bode le sebranju odgovoren, kakor drugi ministri. Pri vsakem batalijonu naj se tudi nastavi dva ruska častnika kot instruktorja. Cankov je zavrnil te predloge, ker so za Rusijo razaljavili.

Turški sultan je ob selamniku po svojem adjutantu izrazil **bolgarske** deputaciji svoje simpatije do Bolgarske in svetoval jej je, da naj Bolgari zmerno postopajo ter ne poslušajo onih, ki jim

LISTEK.

Iz pozabljenih spominov.

(Češki spisal Václav Beneš-Třebitzky.)

(Dalje.)

VIII.

Hkratu se je oglašila na brežini tromba, mušketirji so se vsedli v čolne in prebrodivši hiteli so z urnim korakom na nasprotno višino. Od Prage prihajala je tudi z brzim korakom cela stotnja. Hoteli so najbrž komu zaskočiti pot. Na brežini se neso zdaj konjiki niti ganili; samo orožje se jim je svetilo v rokah z motnim leskom.

To trenotje se je prikazala na grebenu v levo od Rivnač tolpa ljudij, kakor se včasih usede tropa ptic hipno v široki vrh mogočnega drevesa. Bili so v gneči otroci in žene i starci. Na prvi pogled se je zdelo, da ne vedo ni kod in kam, da so v tem kraju čisto neznan. In zares neso vedeli ubožci kod in kam. Na pravo od njih se je vspenjal k oblakom svetega Vida stolp, proti njim za reko bil je grad in zadej malone za petami so zasledovalci.

Možje pestijo krčevito roke, starci upirajo oči v nebesa, žene tiščijo k sebi deco z obema rokama,

vsem gleda iz obraza obup in po velikej cesti se že vale vrtinci prahu in zemlja bobni pod topotom konjištva. To so Pikolominijevi konjiki, ki so našli sled ubežnikov takoj za Slanem.

Mej beguni jih je pre nekotiko, na glave katerih je razpisana cena po sto cekinov. V Zateku in Rakovniku bili so ustaje osnovatelji in vodje.

„Naj se zgodi z nami, kar se hoče! — Ostanimo tu. — Po tej globelji za nami jezdit ni moči. Morda se tu vender kje skrijemo.“

Po tem potu res neso mogli konjiki za njimi ali tem lažje mušketirji. In potem nastal je pravi lov. Otroci so se drli, žene javkale, mušketirji so kleli in njih puške so pokale, da ni bilo nekoliko časa ničesar videti zaradi dima. Cena za glavo ubežnikov ostane jednaka, če tudi pripeljajo mrtve v lestvicah.

V pobrežnih vaseh so prebivalci roke vili, ker tu niso vidili lova na ljudi svoje žive dni.

„Že so skočili v vodó . . . drugi . . . tretji . . .“

„Pomagajte za Boga jedinega, usmilite se!“ —

„Pomoremo!“

Star brodnik planil je ven, odvezal je čolnič a z nasprotnega brega sta se baš zarili dve krogli v vesla.

„Pustiš to, plesnivec!“

Mušketirska grla so zarjovela groznejše, kakor če se kamenje lomi s skal in v vodo pada.

„Oče dragi!“

„Mož moj! — Usmilite se!“

„Sin moj, zakaj sem te vzredil?“

„Bože najvišji.“

Na drugem bregu so klečali starci z ženami in otroci na kolenih prošé za rane Kristosove milosrčnosti. A v kočah so ljudje trepetali od groze. Sredi reke so se borili trije možje z valovi in z obeh bregov namerjene so bile puške proti njih glavam. Kdo se pa tudi ne lovi v poslednjem trenotji za steblo, da bi ne utonil!“

„Sveta Marija, mati božja, prosi za nas . . .“

Z ubožci vred so po bajtah molili za rešitev treh življenj.

Dva sta že skoro srečno dosegla breg.

„Strelite na njih! — Dobro merite!“

Jezdec na skalnatem umolu, poleg vse te poveljnik, dajal je že v drugič z mečem znamenje.

„Milost, gospod! — Milost!“

Ta hip je zagrmelo kakih dvajset pušk, bele vltavske pene so se porudečile s čisto ljudsko krvjo.

razne skrajnosti svetujejo. Odposlanci prosili so po bočnika, da naj sporoči sultanu, da so iskreno zahvaljujejo za sočustvo in zagotavljajo, da se bode regentstvo oziralo na koristi dežele. Bolgari le žele, da bi kmalu dobili novega vladarja. — Od bolgarske vladne strani se zagotavlja, da je nameravan umor Cankova bil samo komedija, katero je uprizorila bolgarska opozicija, da bi očrnila regentstvo. Stotnika Janakjeva je naprosila opozicija, da je igral ulogo napadovalca. Seveda bolgarski vladni privrženci se bodo izgovarjali na vse načine, da bi le krivdo na koga drugega zvalili.

Policija je v Sofiji baje zasledila zaroto proti **bolgarske** vladi. Več oseb so zaprli. Mnogo hiš v Sofiji so preiskali in našli pisma, iz katerih se razvidi, da so zarotniki bili v zvezi z bolgarskimi emigranti in gospo Papasoglu. V neke tiskarni našli so oklic na bolgarsko prebivalstvo, da naj odstrani vlado, ki tira protislovansko politiko. — Bolgarska deputacija vrne se nekda še ta teden v Sofijo, potem se bode takoj sklicalo sebranje, da mu bode poročalo o uspehu svojega potovanja. Sebranje bode baje tudi volilo kneza, nekda princa Koburskega, ki bode volitev tudi vsprejel in ga bode več vele-vlasti tudi potrdilo. Z volitvijo kneza pa bolgarsko vprašanje ne bode rešeno, ker bode Rusija volitvi gotovo ugovarjala.

Poslednji čas so razni listi mnogo pisali ob oboroževanju **Crnogore**. Trdilo se je, da se Črnagora pripravlja za vojno in je Turčija že poprašala na Cetinju, kak nam n imajo vojne priprave. „Glas Crnogorca“ pa zanikava odločno vse te vesti in misli, da jih je raztrosila kaka banka, ki se je potem okoristila na borzi.

Ruska vojna uprava razpisala je zopet nova zalaganja za vojsko potrebnih stvari. Za Peterburški vojaški okraj želi si preskrbeti do 8. marca 2666 popolnih konjskih uprav in še nekaj družih stvari. Do pomladi bode tedaj ruska vojska z vsem potrebnim preskrbljena.

Znani „Nordov“ članek tolmačijo razni francoski listi tako, da sta **Francija** in **Rusija** se sporazumeli, da se bodeta skupno branili, ko bi se katere hotelo vzeti kaj ozemlja. Vladni krogi v Parizu pa odločno zanikavajo, da bi se Rusija in Francija bili kaj sporazumeli. Francoska vlada tudi posebno ne mara za tako zvezo, da bi Rusi še le potem prišli Francozom na pomoč, ko bi že bili premagani. Zveza z Rusijo bi za Francijo imela le tedaj pravo veljavo, ko bi prva poslednje zagotovila v vsakem slučaju pomoč proti Nemčiji, za kar bi potem Francozi drugod podpirali rusko politiko.

„Nord. Allg. Ztg.“ ni prav, da so se Pariški listi zanimali toliko za volitve v Alzaciji in Loreni, kakor bi ti dve pokrajini bili **francoski**, ne pa **nemški**. Iz tega sklepa, da Francozi čakajo samo priložnosti, da začno vojno z Nemci. Položaj je jako kritičen. „Kreuzzeitung“ je pa izvedela, da v orožarnicah v Lyonu in Besançonu jako pridno delajo in mnogobrojni vlaki v Belfort privvažajo živež in strelivo.

O izidu **nemških** volitev se ni končnih poročil. Kakor se iz dosedanjih poročil da sklepati, je svobodomiselná stranka zgubila skoro polovico mandatov. Tudi centrum in socialni demokrati so nekaj mandatov izgubili, a zlasti za poslednje izid volitev ni nikakor žalosten. Če tudi v več krajih neso zmagali, so pa njih kandidati dobili skupno mnogo tisoč glasov več nego pri zadnjih volitvah. Pomenljivo je, da v Berlinu ni pri prvi volitvi voljen noben vladni pristaš in vsled kompromisa mej svobodomiselnó stranko in socialisti nima noben upanja, da bi zmagal pri ožjih volitvah. V Berlinu je nad 80% volilcev prišlo volit. Vladni pristaši dobili so 72.000 glasov, svobodomiselná stranka 67.000 glasov, socialisti pa 93.000, tedaj za 22.000 glasov več nego pri zadnjih volitvah. — Doslej je znan izid 116 volitev. Voljenih: 12 konservativcev,

3 pristaši državne stranke, 38 narodnih liberalcev, 11 pristašev katoliškega centra, 3 pristaši svobodomiselné stranke, 7 socialistov, 14 Velfev in protestovcev, 28 je ožjih volitev.

Volitve za **portugalsko** splošno zbornico bodo 6. in volitev 50 članov v gospodsko zbornico 20 marca. Kraljevi dekret določa, ker je gospodska zbornica sestavljena iz dednih, dosmrtnih in voljenih članov, da bode odslej kralj imenoval njenega predsednika in podpredsednika za vsako legislativno dobo posebej. Dosedaj sta bila predsednik in podpredsednik imenovana za vse življenje in se zategadelj nesto mogla jemati izmed voljenih članov.

Dopisi.

Od beneške meje 21. februvarja. [Izv. dop.] Gospod urednik! Pred nekajimi dnevi priobčili ste pritožbo „narodnega trgovca“ v Trstu, da se namreč pri Tržaški pošti ne dobivajo nemško-slovenske poštné tiskovine. Naj priskočim častivrednemu „narodnemu trgovcu“ tudi jaz v podporo, da osvetlim tendenciozno nakano slavnega poštnega ravnateljstva Tržaškega. — Narodni trgovec nam pripoveduje, da je pri Tržaški pošti zamán odločno zahteval nemško-slovenskih poštnih tiskovin. Vsakdo, komur so Tržaške razmere in za nas nepravilna statistika znane, mora se čudom čuditi, da je vse to danes mogote.

Naj zapišem tudi jaz na rovaš Tržaške poštne uprave jeden faktum, žalosten faktum, da se usiljujejo nemško-laške poštné tiskovine tudi na deželo, v čisto slovenske kraje. Dotični razpošiljatelj takih tiskovin se najbrže (!) le neprijetno (!!) pomoti (!!!), da v slovenske kraje odpošlje neslovenskih tiskovin. Dotični kupec na deželi se pa neče kavsati z mogočnimi gospodi ter meni nič tebi nič prodaje neslovenske tiskovine. Faktum je, da se v čisto slovenskih krajih prodajajo neslovenske tiskovine. Če se pa v čisto slovenskem kraju odločno zahteva slovenske tiskovine, izgovarjal se bode dotični prodajalec, da se mu je po pomoti (!) poslalo takih in da za zdaj slovenskih nima in da je treba potrpeti! Nu, take pomote pa so neprijetno goste in človeku nehote usiljujejo misel, da se gotovo gospodje le preradi pomotijo. Da je temu takó, prepričal sem se že mnogokrat, prepričal se je gotovo tudi že marsikak čestitih gg. čitateljev.

Če se premnogokrat celo v čisto slovenskih krajih ne moremo iznebiti neslovenskih tiskovin, kaj še le v mešanih krajih. Če je tujcev le nekoliko odstotkov, že se pri vsakej mogočji priliki slovenske tiskovine izbacnejo ali pa se oddajajo povpraševalcem le na posebno zahtevanje. Če pa prevladujejo, ne dobimo jih kar tako z lepa, tudi na posebno zahtevanje ne.

Pravijo, da kdor hoče zvedeti, kak narod kje prebiva, naj ide v cerkev. Jaz pa pravim, da bi morali reči: naj bere vladne oglase, tiskovine itd., ker vse to nam dovoljuje člen XIX os. z.!

Sploh se pa mora reči, da na Primorskem — nazadujemo. Kdor tega ne vidi, prištevam ga skrajnim optimistom. Posamičnih slučajev ne omenjam, ker je pač vedno stara pesem! Vsakdo izmed p. n. čitateljev naj pomisli na vse mogoče krivice glede ravnopravnosti naše ter naj si misli, da so pač pri nas kaj sijajno zastopane. In s tem sem povedal dovolj!

Vse take krivice pa moremo prenašati po mnogoletnem boji za nar. naše pravo, one se ne uspeh slovenske politike. Naši politiki so deli križem roke ter čakajo, da bi vse ob sebi prišlo. Složni so si silno v — neslogi! Največjo čast in slavo pa jim moramo dati, da tako hrabro molče ter hočejo mir — po vsaki ceni! Ko je narodu po Goriškem vrela po žilah kri radi ponesrečenega blagoslovljenja slov. trobojnice, dejali so naši politiki, da narod ni žaljen in da vlade ni treba interpelovati. Ko se je Rojcu odvzela beseda, politiki naši so molčali. Zakaj? Zato, ker so pravi diplomatski „politikoni“ in ker se z neuspešnimi interpalacijami in z neprijetnim bojem pač ne služijo „križcev“.

ГОРСКИ НИХИЛИСТ.

Domače stvari.

— (Imenovanje.) Vladni tajnik g. Ludovik markf Gozzani imenovan je okrajni glavarnjem, okrajni komisar g. Gottfried Friedrich vladnim tajnikom na Kranjskem. — Gosp. Alojzij Poglačar imenovan je podkonzulom v Bombay-u.

— (Vreme.) Tri dni zaporedoma imamo že prijetno solčno vreme. Noči pa so še vedno jako mrzle.

— (Tat Diamant), ki je v preiskovalnem zaporu na Žabjaku, napal je danes pri zaslišavanji preiskovalnega sodnika, deželne sodnje svetnika g. Ludovika Ravnikarja ter raztrgal nekaj aktov. Da se kaj jednecega v bodoče prepreči, oblekli so mu prisilni jopič (Zwangsjake).

— (Mestno gledališče v Celovci) bilo bi preteklo nedeljo skoro zadela ista osoda, kakor Ljubljansko. Neprevidni gledališki delavci zadeli so v svetilko, katera je vsled tega pala na tla, se razbila in zažgala garnituro. Navzočna straža požarne brambе priskočila je hitro na pomoč in ker je bilo v kadeh dovolj vode, se je ogenj hitro pogasil in gledališče obvarovalo nevarnosti. Škoda za gledališče bi sicer ne bila velika, kajti po svoji sestavi in legi pač ne ugaja več zahtevam sedanjega časa.

— (Slovenski klub na Dunaji) ima svoj šesti večer v soboto 26. februvarja t. l. v hotelu Royal I. Singerstrasse 3 mezzanin na levo. — Čital bode gosp. prof. Jos. Stritar. — Začetek točno ob 8. uri. — Pristop imajo le oni, koji so pisмено ali ustno vabljeni.

— (Akad. podružnica sv. Cirila in Metoda v Gradci) ima v soboto 26. t. m. ob 7. uri na večer v prostorih slov. čitalnice svoj prekodredni občni zbor z naslednjim vspešnim: 1. Čitanje zapisnika. 2. Predlog tikajoč se najnovejšega oglasa družbinega vodstva. 3. Slučajnosti. Gostje dobro došli!

— (Čebelarstvo in sadjarsko društvo) dobilo je v pretečenem letu 150 gld. podpore. Za ta znesek hoče napraviti novih panjev in jih potem brezplačno razdeliti onim šolam, ki se oglašajo in prosijo za nje. Poleg šol zamorejo tudi revnejši čebelarji prositi za nje, a dobili jih bodo le tedaj, če se ne oglašajo dovolj šol. Panjovi so prazni, ne s čebelami. Čas oglašiti se je do konca meseca marca t. l. Oglašila naj se pošiljajo gosp. Janezu Modicu, predsedniku čebelarkega in

a na drugem bregu razlegal se je stok, vsled katerega se trga gostokrat srce ljudsko.

Ne dolgo potem so vojaki odpeljali v čolnih tri može ustreljene, da bi dobili plačilo Judeževó. Ostali so obstopili žene, starce in otroke ter jih mej posmešnim tuljenjem odpeljali v Prago.

„Moraš tam okameneti! — Na veke vekov, ti sramotivec ljudskega imena! — Moraš za to krv, za te sirote ...“

Starček sivolasi se je po vsakej stopinji obrnil, z obema rokama grozil proti skalnatemu umolu, kjer po jezdicí ni bilo že niti spomina, ter častnika proklinjal, kazen božjo nanj klicajoč, dokler ni ohripel.

„Vidite ga? — Le pogledite! — Ha — ha ha! Je že tam s konjem. Prav na tem mestu! — In porujavel je kakor skala ...“

Kopito mušketerske puške je starcu, ki se je vedel kot bi prišel ob pamet, usta zaprlo in sivi lasje so porudeli od krvi, tekoče iz ranjene glave njegove.

Kamor je priletela po vetru starčeva kletev, povsod so bežali, zaznamenovali s križem čela in upirali v grobnej tišini pogled v skalo, kjer se je zares videlo, kot bi bil jezdec s konjem, od glave

do pet, z roko vzdigneno in oblitjem k reki obrnjenim.

Roka piščeva, katera je zaznamovala razven mnogo drugih izvestij iz stoletja šestnajstega in sedemnajstega tudi to, pridjala še je besede sledeče, ali zopet s tako strganím in komaj čitnim pismom: Bil je tačas na oudajšnjem gradu nek Španjec v gostih malo ne vsak dan; imenovali so ga tako nekako Alvarez. Ni bilo menda človeka ošabnejšega, nasilnika hujšega in ubogo ljudstvo krutejše zatirajočega od njega. V svojej togoti razsekal je tudi jednok telečji oboj, v katerem so hranili več ko poldrugo stoletje kraljevi majestat. In baš ta je velel s skale na uboge siromake streljati in ne prizanesti nikomur, če se ne uda rade volje, celo ne otrokom, ne ženam in starčkom. Služil je pri pikolominiskih dragoncih. Prinesel je zlate določene za glave begunov, in vojaki so igrali s kostkami zanje kakor nekda malopridneži pod križem na Kalvarji. Res ne vem, ali ga je kedaj dosegla za neusmiljenost njegovo kazen, kakeršno si je zaslužil. Pravijo sicer, da je na mestu okamenel, in kažejo do danes njegovo postavo s konjem. Vender bi moralo v teh dobah pri svakem gradu stati nekoliko okamenelcev, ker je prihajalo neusmiljencev, podobnih

temu, dan za dnevom kakor mušnic. In vedno se priseljuje sem v milo našo domovino kupoma; rodovi domači se mešajo s tujci in na vseh teh grajskih sedežih že niti Čeha poštenega ni. A bo neki po besedah Sibilinih čedalje hujše. Od kod bomo vzeli moč, potrpljivost in pogumnost? Še iz te kujije ali človek teh pismen niti dobro ne vidi, ker splavajo nekako druga v drugo, kot bi se nazlivalo okrog morje grenkobe. — Sveti Václav, prosí za nas.

IX.

Prenehali so tudi letni sejmi; ni bilo ničesar prodati in z ničim kupovati. In zdelo se je, da si češka mesteca ne pomorejo več. Rokodelstvo je ginilo, cehovske zadruge so bile proti prejšnjim še le prava tenja, in o bivšem razcvetu svedočili so samo praporji, katere so jemali včasi iz oboda in prevetrovali. Ali nekaj so cenili na vsak način čez vse, in sicer, da so smeli listnine svoje z zelenim voskom pečatiti. — To je nekako splošen značaj naših mestec proti koncu stoletja sedemnajstega in o početku osemnajstega.

Nekje so izgubili privilegije kraljeve, da nihče ni vedel kako. In ko so hoteli v majestatno pismo pogledati, so se smejali na gradu, krčili rame, is-

sadjarskega društva na Jesenicah na Gorenjskem.

— (Čebelarstvo in sadjarsko društvo) ima v društvenem sadnem vrtu v Radovljici več sto visokodebelnih jablan po 30 kr., več sto visokodebelnih hrušek po 45 kr., več sto orehov po 10 kr., nekaj jabolčnih in nekaj hruševih pritlikovcev na prodaj. Neudom je cena za 10 kr. višja. Naročila naj se blagovoljno pravočasno pošiljajo g. O. Homanu, trgovcu v Radovljici, ki je ob enem odbornik društva in oskrbnik vrta.

— (Sokolova maskarada.) Nad dvajset let že prireja „Sokol“ na pustni torek svojo maskarado in vsako leto je bila ta veselica najlepša mej vsemi predpustnimi. To se sme trditi tudi o letošnji. Ima sicer ljudi, ki poreko, da je bil „Bauernball“ številneje obiskan, a mi, ki se ne navdušujemo niti za nižje-avstrijsko narečje, niti za goste straže žandarmerije z nasajenimi bajoneti, trdimo, da je Sokolova maskarada visoko nadkrilila gosp. Königa ples gosposkih kmetov. Maskarada ohranila si je svojo staro in popolno opravičeno slavo, bila je sijajna zabava, dostojen sklop lahkoživnega Kurenta, ki se je s smehom na ustnih včeraj od nas poslovil. Občinstva bilo je manj, nego lani, akoravno razlika ni bila znatna, zato pa je bila maskarada veliko elegantnejša, maske in kostumi tako okusni in bogati, da se kaj jednacega niti v Trstu ne nahaja. Takoj po 8. uri začelo se je v čitalnični, prav bogato in okusno okrašeni dvorani veselo gibanje. Prihajale so lepe maske in okusno kostumovane dame in gospodje in kmalu je bila dvorana polna krasotic in čilih plesalcev. Velikih skupin ni bilo, pač pa mnogo prav lepih mask, izmed katerih nam je v prvi vrsti omeniti gospodičino K., predstavljajočo „Narodni dom“. Predstavljati „Narodni dom“, katerega še ni, ni lahka stvar, a rečena gospodičina je svojo nalogo izvrstno pogodila. Mesto diadema, imela je nadpis „Narodni dom“, na obleki pa stik „Zrno do zrno pogača, kamen do kamena palača“. Komur pa ta napis še ni zadostoval, kak namen da ima taka maska, temu je gospodičina z vso svojo prikupljivostjo nasproti pomolila malo kaseto in tako nabrala lepo vsoto za omenjeno podjetje. Poleg nje imenovati nam je lepo mlado Grkinjo, „Spomlad“, „Poletje“, „Jesen“, „Zimo“, dve brdki Gorenjki, Črnogorko, Angeljca in celo vrsto drugih mask, mej katerimi se je posebno odlikovala „Nympha alba“. Najdovtipnejši pa sta bili dve „volapitkovki“, ki sta delili listke z raznimi napisi v vezani besedi. Delali ste propagando za volapük, pri tem pa marsikomu povedali kako pikro. Ker sta na listku, nam podeljenem, mej drugim rekli:

„Ko pisal boš jutri o maskarababi,
Namé se spomni, nikar me ne zabi!“

bodi s tem njih opravičeni želi ustreženo. Razen omenjenih bilo je mnogo drugih manj karakterističnih mask, zlasti „domino“ bil je v vseh bojah zastopan. Mej moškimi videli smo Tirolca, Savinčana, Štajerca, Španjca, Gorenjca, več Sokolov in brzonogih in poskočnih harlekinov, ki so z veliko vztrajnostjo zabavali občinstvo. Plesalo se je elegantno in „con amore“, dasi so prostori bili skoro pretesni in je naposled temperatura v dvorani bila

kali, pozvedovali, a po pergamentu žoltem s privešenim pečatom rudečem nikjer niti sluha ni, kot bi ga baš kje na diljah molji razglodali z rudečim voskom vred.

A črhni! ni smel nikdar nič. Če so dejali na gradu: punktum, prenehalo je doli vse. In tako so se končala gospodska pojasnila prepogostoma. Marsikrat je vzel glavar v roke: „obnovljeni robotni patent in pripis drugih okolnosti in pritožeb mej gospodsko in podaniki v kraljestvu češkem in mejno grofijo moravsko leta 1738“, odprl ga, pokazal s prstom desne roke na odstavek šesti, namignil pisarju, da bi čital, in ta napibnivši se, kot bi se pasel na mladej detelji nekoliko dnuj, čital je, kakor nasleduje:

„Šestič, razpor mej gosposko in njenimi meati, trgi in podaniki na mnogih krajih pričel se je zaradi privilegij in pravic, kakor tudi njih tolmačenja. Zato računimo in hočemo mi glede kraljestva našega dednega Češkega, da se patenti izdani pred letom 1680. in po letu 1717. objavljeni tako in na tak način tolmačijo, da so pravice, katere bi si občine in kmetje bili pridobili ali uživali v tem kraljestvu, našem dednem Češkem pred časom minule ustaje, čisto razveljavljene, v nič dejane in kasiro-

že močno nadnormalna. Četvorke plesalo je nad 80 parov in stoprav po 4. četvorki začelo se je občinstvo razhajati. Včerajšnja maskarada bila je po soglasni sodbi vseh udeležencev, sijajna in za vsacega najprijetnejši spomin. „Sokol“ naj jo s ponosom za beleži v svojo kroniko, ker je dokaz, da ima društvo še vedno jednake simpatije mej prebivalstvom našega mesta.

— (Učiteljica ženskih ročnih del gospica Ivanka Föderl) priredi v meseci maji v deželnem muzeji Rudolfinumu razstavo ročnih ženskih del. Zanimanje za to razstavo je v ženskih krogih veliko; za to je že mnogo dam radovoljno obljubilo prispeti s svojimi v to stroko spadajočimi izdelki, tako tudi znana tverka Marije Drenik, koja namerava razstaviti več objektov. Natačnejša pojasnila, daje drage volje prej imenovana gospica učiteljica, do katere se je obračati.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 23. februarja. Do 10. ure zjutraj znanih 299 volitev. Od teh 53 konservativnih, 19 državne stranke, 56 centrum 84 nacionalno-liberalnih, 10 svobodomiselnih, 6 socialstov, 15 Alzačanov, 11 Poljakov. Ožjih volitev 45. Vsega vkupe jih je doslej 156 za septennat, 98 pa protivnikov septennata.

Pariz 23. februarja. Danes mej 5. in 8. uro zjutraj bil je v Toulonu, Cannes-u, Avignonu, Nizzu, Bassèges in več krajih provensalskih potres. Čutilo se je več sunkov. V Nizzu zrušila se je jedna hiša in podsula troje oseb. Več streh se je podrlo. V Mentoni je baje več oseb ubitih in ranjenih. Železniška služba ustavljena, da se preiščejo in ogledajo tuneli.

Berolin 22. februarja. Doslej znan izid 115 volitev. Izvoljenih je: 12 konservativcev, 3 pristaši državne stranke, 38 nacionalnih liberalcev, 11 pristašev centruma, 3 svobodomiselnih, 6 socialstov, 14 Velfov in protestovcev. 28 bode ožjih volitev in sicer mej socialisti in pristaši septennata 13, mej svobodomiselnimi in pristaši septennata 10, mej pristaši centruma in pristaši septennata 2, mej pristaši centruma in ljudsko stranko 1, mej socialisti in svobodomiselnimi 1, mej svobodomiselnimi in konservativci 1.

Berolin 22. februarja. Kolikor do 6. ure zvečer znano, izvoljeno 111 pristašev in 53 nasprotnikov septennata. Ožjih volitev bode 26. — Govori se, da se bode državni zbor še pred ožjimi volitvami sklical, kakor hitro se bode po volitvah sklepčnost pokazala.

Rim 22. februarja. Neguš s 16.000 vojakov združil se je v Asmari z Ras Alulo. Skupna vojska obrnila se je proti Arkiku.

Rim 22. februarja. Ras Alula ponudil je generalu Gené mir. Slednji pa je odklonil vse pogajanje, dokler se ne izpusti Salimbenijeva ekspedicija.

vane, — podaniki se torej tudi naj odbijo hitro in nikakor ne uslišijo!“

„Še konec!“

„In v tem je naša milostiva in popolna volja. Volja njih cesarske milosti, najdobrejšega vladarja našega — Punktum!“

Uradnik se je potem obrnil in z urnim korakom zapustil uradnijo, pisar se je usedel za mizo, in pero njegovo je po papirji kar škripalo, da so se dobri možje, ki so sem prišli s pritožbami, čudili, kako tem gospodom gre vse od rok.

Prostodušni ljudje! A vender so morali terjati svoje pravice in truditi, da bi jim bile vrnene.

Ali ni jih bila volja oditi. Vsaj ta papir bi radi imeli, če tudi le za spomin.

„Neste li slišali? — Raztrgan je na kosce in sežgan!“

Pisar se je od mize zadr, čudo, da ni ohripel, glave niti povzdignil ni, kot bi ti svetniki z županom ne bili vredni niti njegovega pogleda, in pero je škripalo še promikaveje, da so malone oglušili.

Trije možje so se spogledali, pokimali svi na jedenkrat z glavami in zapustili z molkom „srečno“ uradnijo.

(Dalje prih.)

Tujci:

22. februarja.

Pri stonu: Bauer, Pollak z Dunaja. — Perigrin iz Budimpešte. — pl. Fischer iz Grada. — Bach z Dunaja. — Kanfmann iz Maribora.

Pri 32. št.: Schulte Fritsche z Dunaja. — Buchler iz Trsta. — Fritsche, Armuth, Kohn z Dunaja. — Kischira iz Prage. — Freund iz Grada. — Werninghaus, Kaiser Baller z Dunaja.

Poštna zveza.

Odhod iz Ljubljane.

V **Novo mesto** vsak dan ob 6. uri zjutraj, vsprejema blago in popotnike. Prostora je za pet ljudi.

V **Lukovcu** preko Domžal vsak dan ob 7. uri zjutraj.

V **Kočevju** preko Velikih Lašč vsak dan ob 7. uri zjutraj.

V **Kamniku** vsak dan ob 1/5. uri popoldne po letu, ob 3. uri popoldne po zimi.

V **Polhov gradcu** in na **Dobrovo** vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 1/5. uri popoldne po letu, ob 2. uri popoldne po zimi.

Na **Ig** vsak dan ob 1/5. uri popoldne po letu, ob 3. uri popoldne po zimi.

Prihod v Ljubljano.

Iz **Novoga mesta** vsak dan ob 2. uri popoldne.

Iz **Lukovca** vsak dan ob 5. uri 25 minut popoldne.

Iz **Kočevja** vsak dan ob 6. uri 20 minut popoldne.

Iz **Kamnika** vsak dan ob 9. uri 5 minut popoldne.

Iz **Polhovega gradca** in **Dobrova** vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 9. uri 15 minut popoldne.

Iz **Iga** vsak dan ob 8. uri 30 minut zjutraj.

Tržne cene v Ljubljani

dne 23. februarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6.99	Špeh povojen, kgr.	68
Rež,	5.20	Surovo maslo,	90
Ječmen,	4.55	Jajca, jedno	3
Oves,	2.92	Mleko, liter	8
Ajda,	4.39	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4.87	Telečje	52
Koruz,	5.04	Svinjsko	56
Krompir,	3	Koštrunovo	36
Leča,	11	Pisane	66
Grah,	10	Golob	22
Fižol,	10	Seno, 100 kilo	3
Meslo, kgr.	1	Slama,	3
Mast,	64	Drva trda, 4 metr.	6.50
Špeh fričen	60	„ mehka, „	4.10

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
22. febr.	7. zjutraj	739.89 mm.	-10.8° C	brezv.	megla	
	2. pop.	739.31 mm.	0.0 C	sl. zah.	jaz.	0.00 mm.
	9. zvečer	740.51 mm.	-2.4 C	brezv.	jaz.	

Srednja temperatura - 4.4°, za 4.1° pod normalom.

Dunajska borza

dne 23. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	78.80	79
Srebrna renta	80.15	80.15
Zlata renta	109.40	109.80
5% marona renta	96.90	96.85
Akcije narodne banke	849	849
Kreditne akcije	275.50	278
London	128.25	128.10
Srebro.		
Napol.	10.11 1/2	10.10
C. kr. cekini	6.03	6.01
Nemške marke	62.75	62.70
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	125 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	167
Ogerska zlata renta 4%	97	45
Ogerska papirna renta 5%	87	20
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	113
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	40
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice		
Prior. oblig. Ferdinandove sov. železnice	99	80
Kreditne srečke	100	173
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	103
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	208	50

V „NARODNI TISKARNI“ V LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Knez Serebrjanč.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Mi. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Lepa, velika krava,

v najboljši dobi, s teletom, jako čvrstim juncom, je na prodaj v farovžu v št. Petru na Notranjskem. (118)

Služba.

Dosluzen podčastnik, ali pa paznik, ki je že služil v kaki tovarni, neomadeževanega značaja, dobi mesto v tovarni na Kranjskem. — Nekaj spretnosti v risanju bi se želelo. — Znanje slovenskega jezika se zahteva. — Lastno-ročno pisane ponudbe vsprejema pod V. 300 upravnistvo tega lista. (119-1)

Dober postransk zaslužek.

Agente za zavarovanje za življenje in proti ognju za mesta, trge in večje župnijske kraje vsprejema dobro in jako priljubljena avstrijska družba. Pri primerno uspešnem delovanju stalne plače. — Pismena vprašanja pod „L. N. 1867“ poslati temu listu. (70-7)

Zobozdravnik Schweiger

pride začetkom meseca marca v Ljubljano, kjer bode ordiniral. (117-1)

Mokarija.

Dobro preskrbljena mokarija na jako dobro obiskovanem mestu odda se takoj ali o sv. Jurija v najem. — Ponudbam odgovarja iz uljudnosti upravištvo „Slovenskega Naroda“.

(115-1)

Št. 1725.

(102-3)

Razglas.

V sredo dne 2. marca 1887 dopoldne ob 11. uri bo mestni magistrat še jedno, v poslopi meščanske bolnice (v kresiji), proti šolskemu drevoredu ležečo

prodajalnico

za sv. Jurija rok 1887. leta potom očitne dražbe, ki se vrši v njegovem uradu, oddal v najem.

Mestni magistrat Ljubljanski,
dne 10. februarja 1887.

Na zahtevanje drugi ciklus.

Pariška umeteljska izložba
steklenih fotografij

Ljubljani, Schelenburgove ulice št. 4
v novi hiši tik kazine.

V četrtek 24., v petek 25. in v soboto
26. februarja:

I. serija:

(60-9)

PARIZ.

Nadalje vsak drug dan nova razstava.
Odprto vsak dan od 2. ure popoldne do 8. zvečer.
Ustopenina za osebo 20 kr. — Za šest ustopenic
vkupe 90 kr. — Ustopenina za deca 10 kr.

Umetne

(41-10)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovšem američanskem načinu
brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in
vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Spedijski bureau za ces. kr. avstrijske državne železnice
Nasproti JOSIP STRASSER Nasproti
kolodvora. v Inipruku na Tirolskem. kolodvora.

Potovanja posredovanja v vse kraje.

Natančnejša izvestja za vse obhode.

Kombinirani in mejnaročni obratni obhodi.

Specijalne uredbe za planinske obhode.

Vožni bileti za Seerno in Južno Ameriko, Afriko, Avstra-
lijo itd. itd. (104-3)

Rotterdam in Amsterdam } vozijo vsako nedeljo
prekrasni parniki od ces. kr.
avstrijske vlade

koncesijonovane nizozemsko-ameriške
parniške družbe v Novi York.

Iz Inipruka via Arlberg je najkrajša in najcenejša pot.

Vinska posoda.

Dne 3. sušca t. l. dopoldne ob 10. uri
vršila se bode na Vidmu h. št. 14 prostovoljna
dražba 14 izvrstnih vinskih sodov v obsegu 30 do
80 veder in tudi manjše posode v skupnem obsegu
800 veder.

K tej dražbi se vabi s tem pristavkom, da se
bodo imeli veljavni ponudki takoj uplačati.

Županstvo Videm na južnem Štajerskem,
dne 15. svečana 1887. (105-2)

Mokriška graščina

(pošta Jesenice na Savi) (95-4)

prodaja:

Semenski oves: Triumf 100 klg. 15 gld.
Ligovo 100 12
" krompir: Najboljše vrste, kakor:
bonum, Gripple castle 100 klg. 6-8 gld.
Semensko ajdo: Škotsko, srebrnosivo
100 klg. 8 gld.
Vrbove sadike: Salix viminalis 1000
" purpurea kosov
" amygdalina 2 gld.
Fižol (ovijač) 1 hektoliter 12 gld.

! Za zimsko zdravljenje!

Nova napolnitev

medicinalnega

(ki se pa ne sme zamenjati s tovar-
niškimi ribjim oljem)

ribjega olja.

Pristno in jedino zdravilno.

1 stekl. 60 kr., dvojne velikosti 1 gld.

Prodaja (802-18)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Pokazalo se je, da je posebno
dobro za okrevanje po
hudih boleznih in pri pomut-
nih krvavih
B. Strassnický-jevo
zdravilno sladno pivo,
katero
je analizo-
val gosp. pro-
fesor dr. Kratsch-
mer in katero s. po-
skusil in priporočajo go-
spodje: dvorni svetnik in
profesor pl. Bamberger, dvorni
svetnik in profesor Braun pl.
Fernwald, dvorni svetnik in profe-
sor dr. Th. Billroth, profesor E. Albert,
vladni svetnik in profesor Schnitzler, pro-
fesor Hofmekl. Prospekti zastoj.

Glavna zaloga in kleti: (821-16)

Ober-Döbling, Nussdorferstrasse Nr. 29.

Zaloge v vseh boljših lekarnah.

Zaloga v Ljubljani: J. Swoboda, lekar, G.
Piccoli, lekar, U. pl. Trnkoczy, lekar.

VIZITNICE

poročila

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

BRATA EBERL

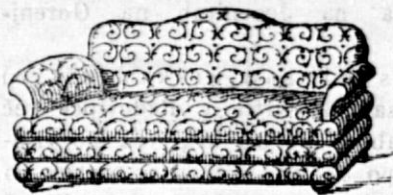
prodajata najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firmeže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v
njijino stroko spadajoče blago. (87-12)

LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši
gospoda J. Vilhar-ja hiš. šte. 4. LJUBLJANA.

Da omogočim vsa-
kemu omisliti si, kar
je v vsakej sobi naj-
praktičnejše in naj-
lepše, nastavljam sem
svojim divanom za
malo časa nizko
ceno

25 gld.

Moji divani preoblečeni so z modernim, trpežnim
blagom, ki ne izgubi barve. Za dobro delo se jamči.
Divani imajo pod sedežem predalo, a na zahtevanje izde-
lujem jih tudi brez istega. Resnim kupcem na deželi po-
šljem, če želijo, vzorce blaga franko. Gornja nizka cena
velja le za malo časa, torej prosim, se pravočasno ogla-
šati z naročili, za katerih najboljšo izpeljavo se jamči.

Anton Obreza,

tapecirar v Ljubljani, Ključarske ulice št. 3.

Vsa v mojo stroko spadajoča dela, n. pr. salonske
garniture, žimnice, posteljne uloge i. t. d., izdelujejo se po
ceni, brzo in solidno. Poprave v mestu in na deželi
prevzemam in izvršujem v občno zadovoljnost. (54-10)

Skušena štupa za živino

po 50 kr.

Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri vseh bo-
leznih krav, konj in prašičev.

Konje varuje ta štupa
trganja po črevih, bez-
gavk, vseh nalezljivih
kužnih boleznih, kašlja,
plućnih in vratnih bole-
znih ter odpravlja vse gli-
ste ter vzdržuje konje de-
bele, okrogle in iskrene.
Krave dajo mnogo do-
brega mleka.

Zametek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr.,
5 zametkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

Dobiva se v (803-18)

„LEKARNI TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

CACAO

in

ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti
bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta
pristni samo, če imata našo uradno registrirano varstveno
znamko in firmo. (856-64)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih de-
likates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica
Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Židovske ulice.

MARIJA DRENIK.

Židovske ulice.

Predtiskarija.

(29 7)

Bogata zaloga ženskih ročnih del, začetih in izvršenih.

Snovi za vezanje.

Harlandska preja.